

תפלות לדרישת המקדש

הריני שולח תפילתי מכאן לעזרה ומעזרה לאולם ומאולם להיכל ומהיכל לקדשי הקדשים ומקדשי הקדשים להיכל לבנת הספיר. למקום שהתפללו אבותי אברהם יצחק ויעקב עם כל התפלות של בתי כנסיות ובתי מדרשות ויחודים של כל ישראל ובפרט עם בניך היודעים כוונת התפילה וסודותיה ועל כוונה זו אני מתפלל בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו בשם כל ישראל.

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, מלך רחמן, שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו. אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פזורינו מבין הגויים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ, והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם, לשמור חקיך ולעשות רצונך, בלבב שלם. - אנא ה' האל הנאמן, יאמנו נא דברייך הטובים אשר אמרת לשלמה מלכך בהתפללו לפניך על אודות הבית הזה, וכך אמר בתפילתו (מלכים א', ח, לז- מ):
רָעַב כִּי-יְהִי בָאָרֶץ, דָּבַר כִּי-יְהִי שִׁדְפוֹן יִרְקוֹן אַרְבֶּה חֲסִיל כִּי יְהִי, כִּי יֵצֵר-לוֹ אִיבוֹ, בָּאָרֶץ שְׁעָרָיו-כָּל-נֶגַע, כָּל-מַחְלָה. לַח כָּל-תְּפִלָּה כָּל-תְּחִנָּה, אֲשֶׁר תְּהִי לְכָל-הָאָדָם, לְכָל, עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל-אֲשֶׁר יִדְעוּן, אִישׁ נֹגַע לְבָבוֹ, וּפְרַשׁ כַּפָּיו, אֶל-הַבַּיִת הַזֶּה. לֹט וְאֵתָה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִתְךָ, וְסִלַּחַת וְעִשִׂיתָ, וְנָתַתָּ לְאִישׁ כְּכָל-דְּרָכָיו,

אֲשֶׁר תִּדְעֶה אֶת-לִבָּבוֹ: כִּי-אֵתָה יִדְעָתָ לְבַדָּךָ, אֶת-לִבָּב כָּל-בְּנֵי הָאָדָם. לְמַעַן, יִרְאוּךָ, כָּל-הַיָּמִים, אֲשֶׁר-הֵם חַיִּים עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה-אֲשֶׁר נָתַתָּה, לְאַבְתִּינוּ. ואתה ברחמיך הרבים השיבות לו (שם ט, ג): שְׁמַעְתִּי אֶת-תְּפִלָּתְךָ וְאֶת-תְּחִנָּתְךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּה לְפָנַי-הַקְּדוּשָׁתִי אֶת-הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתָה, לְשׁוֹם שְׁמִי שָׁם עַד-עוֹלָם; וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם, כָּל-הַיָּמִים. ועתה קים נא את דברך הטוב ושמע תפילתי אשר אני מתפלל לפניך במקום הזה, ואל יעכבו עוונותי לשמוע תפילתי, בך בטחתי אל אבושה. - אנא ה' החפץ בטובת בראויו ורוצה בתשובת רשעים, רחם עלי ותן בלבי לחזור בתשובה שלמה לפניך ולתקן כל מה שפגמתי מיום הולדי עד היום הזה, ויראה לפניך מיעוט זכויותי שעשיתי, והם ימליצו טוב בעדי, שאזכה לתשובה שלמה ושלא אחטא עוד, וזכני לתקן כל מה שחטאתי ועויתי ופשעתי לפניך, בין עברות שבין אדם למקום ובין מן העברות שבין אדם לחברו, ותנני לאהבה ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל בני אדם, שכל מה שחטאתי לנגדם, בין בממון, בין בדבור או במעשה, תן בלבם שימחלו לי במחילה גמורה, ותן בלבי לעבוד אותך בלב שלם, וטהר רעיוני ולבי לעבודתך, והצילני מיצר הרע ומהרהורים רעים וממחשבות זרות, וזכני להתפלל לפניך תמיד במחשבה זכה וטהורה, ותן בלבי להתחרט על חטואתי חרטה גמורה ותקבלני בתשובה, כי ימינך פשוטה לקבל שבים. - אנא ה' אשר בידך לחזק אנוש עד דכא, חזקני ואמצני ואהיה בריא וחזק בכל רמ"ח אברי ושס"ה גידי לעבדך, וזמן לי ולאנשי ביתי פרנסתנו ברוח ובהתר ובנחת, מתחת ידך הרחבה ולא מתחת ידי בשר ודם,

דכתיב: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון, ולא ימוש התורה מפי ומפי זרעי וזרע זרעי עד עולם, ויהיו כל בני וכל יוצאי חלצי כלם יראים ושלמים בעבודתך בלבב שלם, ותתן אהבתך ויראתך בלבנו ליראה אותך ולאהבה כל הימים ורחם על... ועל... והזמן להם פרנסתם ברוח ובשופי ובהתר, ועל חשוכי בנים תרחם ותפקוד אותם בזרע של קימא, כי בידך מפתח של עקרות, ויהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך.

ממקומך מלכנו תופיע. ותמלוך עלינו כי מחכים אנחנו לך. מתי תמלך בציון. בקרוב בימינו לעולם ועד. תשכון תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור בשירי עזר. על ידי דוד משיח צדקך:

ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו ויחן עם המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים: שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד: הוא אלקינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו. והוא יושיענו ויגאלנו שנית. וישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי לאמר. הן גאלתי אתכם אחרית כראשית להיות לכם לאלקים:

נחם ה' אלקינו את אבלי ציון ואת אבלי ירושלים. ואת העזרה האבלה והחרבה והבזיה והשוממה. האבלה מבלי בניה. והחרבה ממעונותיה. והבזיה מכבודיה. והשוממה מאין יושב. והיא יושבת וראשה חפוי כאשה עקרה שלא ילדה. ויבלעוה ליגיונות. ויירשוה עובדי כוכבים. ויטילו את עמך ישראל לחרב. ויהרגו בזדון חסידי עליון. על כן ציון

במר תבכה. וירושלים תתן קולה. לבי לבי על חלליהם. מעי מעי על חלליהם. כי אתה ה' באש הצתה. ובאש אתה עתיד לבנותה. כאמור ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה

ברוך שמה דמרא עלמא. ברוך כתרך ואתרך. יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם. ופורקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך. ולאמטוי לנא מטוב נהורך ולקבל צלותנא ברחמין. יהא רעוא קדמך דתוריק לן חיינ בטיבותא. ולהוי אנא פקידא בגו צדיקיא. למרחם עלי ולמנטר יתי וית כל די לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא. אנת הוא שליט על כלא. אנת הוא דשליט על מלכיא. ומלכותא דילך היא. אנא עבדא דקדשא ברוך הוא דסגידנא קמה ומקמי דיקר אורייתא בכל עדן ועדן. לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא באלהא דשמיא. דהוא אלהא קשוט ואורייתא קשוט ונביאוהי קשוט. ומסגא למעבד טבון וקשוט. בה אנא רחיץ. ולשמה קדישא יקירא אנא אמר תשבחון. יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באורייתא (ותיהב לי בנין דכרין דעבדין רעותך) ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עמך ישראל. לטב ולחיינ ולשלם. אמן:

אלקינו ואלקי אבותינו. מלך רחמן רחם עלינו. טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו בהמון רחמיק. בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה וכונן מקדשך על מכוננו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקוננו. והשב כהנים לעבודתם ולוים לשירם ולזמרם. והשב ישראל לנויהם. ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלינו ככתוב בתורתך. שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה'

אלקיה במקום אשר יבחר. בחג המצות. ובחג השבועות. ובחג הסוכות. ולא יראה את פני ה' ריקם. איש כמתנת ידו כברכת ה' אלקיה אשר נתן לה:

ויאתיו כל לעבדך. ויברכו שם כבודך. ויגידו באיים צדקה. וידרשו עמים לא ידעו. ויהללוך כל אפסי ארץ. ויאמרו תמיד יגדל ה'. (ויזבחו לך את זבחייהם.) ויזנחו את עצביהם. ויחפרו עם פסיליהם. ויטו שכם אחד לעבדך. וייראוך עם שמש מבקשי פניך. וכירו כח מלכותך. וילמדו תועים בינה. וימללו את גבורתך. וינשאוך מתנשא לכל לראש. ויסלדו בחילה פניך. ויעטרוך נזר תפארה. ויפצחו הרים רנה. ויצהלו איים במלכך. ויקבלו על מלכותך עליהם. וירוממוך בקהל עם. וישמעו רחוקים ויבואו. ויתנו לך כתר מלוכה.

ועל כן נקוה לך ה' אלקינו, לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גלולים מן הארץ, והאילים כרות יכרתו, לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. וכירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון. לפניך ה' אלקינו יכרעו ויפולו, ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם את עול מלכותך, ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד: כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד, ככתוב בתורתך: ה' ימלוך לעולם ועד:

מלוך על כל העולם כלו בכבודך, והנשא על כל הארץ ביקרה, והופע בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצה, וידע כל פעול, כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור, כי אתה יצרתו, ויאמר כל

אשר נשמה באפו, ה' אלקי ישראל מלך, ומלכותו בכל משלה.

ובכן יתקדש שמך ה' אלקינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל מכוונך והיכלך: ובכן תן פחדך ה' אלקינו על כל מעשיך, ואימתך על כל מה שבראת, וייראוך כל המעשים, וישתחוו לפניך כל הברואים, ויעשו כלם אגדה אחת, לעשות רצונך בלבב שלם. כמו שידענו ה' אלקינו, שהשלטן לפניך, עז בידיך, וגבורה בימינך, ושמך נורא על כל מה שבראת: ובכן תן כבוד ה' לעמך, תהלה ליראיה, ותקוה טובה לדורשיך, ופתחון פה למיחלים לך, שמחה לארצה, וששון לעירך, וצמיחת קרן לדוד עבדך, ועריכת נר לבן ישי משיחך, במהרה בימינו: ובכן צדיקים יראו וישמחו, וישרים יעלזו. וחסידים ברנה יגילו. ועולתה תקפץ פיה, וכל הרשעה כלה כעשן תכלה. כי תעביר ממשלת דוד מן הארץ: ותמלוך אתה ה' אלקינו מהרה לבדך, על כל מעשיך, בהר ציון משכן כבודך, ובירושלים עיר קדשה, ככתוב בדברי קדשה, ימלוך ה' לעולם אלקיה ציון לדר ודר הללויה:

יהי רצון מלפניך, ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתרחם עלינו ותמחל לנו על כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו ותסלח לנו על כל פשעינו ושתבנה בית המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך קרבן התמיד שיכפר בעדנו כמו שכתבת עלינו בתורתך, על ידי משה עבדך, מפי כבודך כאמור:

מפני חטאינו גלינו מארצנו, ונתרחקנו מעל אדמתנו, ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו

בבית בחירתך, בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו, מפני היד שנשתלחה במקדשך. יהי רצון מלפניך ה'אלקיני ואלקי אבותינו, מלך רחמן, שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים, ותבנהו מהרה ותגדל כבודו, אבינו מלכנו, גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, והופע והנשא עלינו לעיני כל חי. וקרב פזרינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ. והביאנו לציון עירך, ברנה, ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם. ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו כסדרם וכהלכתם.

ותערב לפניך עתירתנו כעולה וכקרבן. אנא רחום ברחמיך הרבים השב שכינתך לציון עירך וסדר העבודה לירושלים: ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.

אנא בכח גדלת ימינך תתיר צרוך: קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא: נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם: ברכם טהרם רחמים צדקתך תמיד גמלם: חסין קדוש ברב טובך נהל עדתך: יחיד גאה לעמך פנה, זוכרי קדשתך: שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו ולהיות כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל במעמדם, ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו. לכן יהי רצון מלפניך ה'אלקיני ואלקי אבותינו שיהא שיח שפתותינו חשוב ומקבל ומרצה לפניך כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו. כמה

שנאמר ונשלמה פרים שפתינו: ונאמר ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני ה' וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ונאמר זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:

אנא אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: חטאנו ועוינו (והרשענו) [הרשענו] ומרדנו וסור ממצותך וממשפטיך: ולא שמענו אל עבדיך הנביאים אשר דברו בשמך אל מלכינו שרינו ואבותינו ואל כל עם הארץ: לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה לאיש יהודה ולישבי ירושלים ולכל ישראל הקרבים והרחקים בכל הארצות אשר הדחתם שם במעלם אשר מעל-ברך: ה' לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבותינו אשר חטאנו לך: לאדני אלקיני הרחמים והסלחות כי מרדנו בו: ולא שמענו בקול ה' אלקיני ללכת בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים: וכל ישראל עברו את תורתך וסור לבלתי שמוע בקלך ותתך עלינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד האלקים כי חטאנו לו: ויקם את- [דברו] (דבריו) אשר דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטונו להביא עלינו רעה גדלה אשר לא נעשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה בירושלם: כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עלינו ולא חלינו את פני ה' אלקיני לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך: וישקד ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלקיני על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו: ועתה אדני אלקיני אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם כיום הזה חטאנו רשענו: אדני ככל צדקתך

יִשְׁבֶּנָא אַפְרָה וְחַמְתָּהּ מְעִירָה יְרוּשָׁלַיִם הֲרִי-
קִדְשָׁהּ כִּי בַחֲטָאִינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם
וְעַמָּךְ לַחֲרָפָה לְכָל־סְבִיבֵתֵינוּ: וְעַתָּה שְׁמַע
אֱלֹהֵינוּ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנּוֹתַי וְהָאֵר
פְּנֵיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדַנִּי: הִטָּה
אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמַע (פְּקַחָה) [פְּקַח] עֵינֶיךָ וְרֵא
שְׁמַמְתֵּינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא
עַל־צְדָקָתֵנוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תְּחִנּוּנוּ לִפְנֵיךָ כִּי
עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדַנִּי שְׁמַעָה אֲדַנִּי סִלַּחָה
אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל־תְּאַחֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי
כִּי־שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ: (דְּנִיאֵל ט'
ד-יט)

יהי רצון מלפני אבינו שבשמיים לכוון את בית
חינו ולהשיב את שכינתו בתוכנו במהרה
בימינו ונאמר אמן:

שִׁיר מְזִמּוֹר לְבְנֵי קִרְחָה: גְּדוֹל ה' וּמַהֲלֵל מְאֹד
בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר קִדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל
הָאָרֶץ הֵר צִיּוֹן יִרְכָתֵי צִפּוֹן קְרִית מֶלֶךְ רַב:
אֱלֹהִים בְּאַרְמוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁגָּב: כִּי הִנֵּה
הַמַּלְכִים נוֹעְדוּ עִבְרוּ יַחְדָּו: הִמָּה רָאוּ כֵן תִּמְהוּ
נִבְהָלוּ נִחְפְּזוּ: רַעְדָה אַחְזַתְּם שֵׁם חֵיל כִּי־וֹלְדָה:
בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תְּרַשִּׁישׁ: כַּאֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ כֵן רָאִינוּ בְּעִיר ה' צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה עַד עוֹלָם סֵלָה: דְּמִינוּ אֱלֹהִים
חֲסִדְךָ בְּקֶרֶב הַיְכָלְךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תִּהְלֶתְךָ
עַל קְצוֹי אֶרֶץ צִדְקָה מְלֵאָה יְמִינְךָ: יִשְׁמַח הֵר צִיּוֹן
תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סִבּוּ צִיּוֹן
וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לַחִילָה
פִּסְגּוֹ אַרְמוֹנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי
זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יִנְהַגְנוּ עַל
מוֹת:

הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קִדְשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶתְךָ:
בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
וְאָמַר כָּל־הָעַם אֲמֵן הַלְלוּיָהּ. בְּרוּךְ ה' מְצִיּוֹן שִׁכְן
יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ ה' אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל
עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבַדּוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲמֵן וְאֲמֵן:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב ה' אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ
כְּחַלְמִים: אֲזַ יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רִנָּה, אֲזַ
יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל ה' לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי:
הַגְּדִיל ה' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הֵינּוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה ה'
אֶת־שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בְּנִגְב: הַזְלֵעִים בְּדַמְעָה,
בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלּוֹךְ יִלֵךְ וּבִכָּה, נִשְׂא מִשְׁרָךְ־
הַזָּרַע, בֹּא־יָבֹא בְּרִנָּה, נִשְׂא אֶלְמַתִּיו:

הַרְחַמֵן הוּא יַחֲיֵינוּ וַיִּזְכְּנוּ וַיִּקְרְבֵנוּ לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ
וּלְבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא. מִגְדִּיל
יְשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְמִשִּׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ
עַד עוֹלָם. עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ
אֲמֵן.

אֱלֹהֵי דִי לִיָּה יִקְר וּרְבוּתָא. פְּרוֹק יֵת עֲנָךְ מִפּוֹם
אַרְיֹתָא. וְאַפִּיק יֵת עִמָּךְ מִגּוֹ גְלוּתָא. עִמָּךְ דִּי
בְּחֶרֶת מְכַל אֲמִיא: לְמִקְדָּשְׁךָ תוֹב וּלְקִדְשׁ
קוֹדֵשִׁין. אֲתֵר דִּי בִיָּה יַחְדוֹן רוּחִין וְנִפְשִׁין. וַיִּזְמְרוּן
לָךְ שִׁירִין וְרַחֲשִׁין. בִּירוּשָׁלַם קִרְתָּא דְשׁוֹפְרָיא:

רַחֵם בְּחֲסִדְךָ. עַל עַמָּךְ צוּרְנוּ. עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ. זְבוּל בֵּית תְּפָאֲרַתְנוּ. בְּן דָּוִד עַבְדְּךָ יָבֹא
וַיְגַאֲלֵנוּ. רוּחַ אֲפִינוּ. מְשִׁיחַ ה': יְבַנֶּה הַמִּקְדָּשׁ.
עִיר צִיּוֹן תִּמְלֵא. וְשֵׁם נְשִׂיר שִׁיר חֲדָשׁ. וּבְרִנָּה
נַעֲלָה.

אב הַרְחָמִים. הַיְטִיבָה בְּרַצוֹנָךְ אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה
חֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם: כִּי בָךְ לִבִּד בְּטַחְנוּ. מֶלֶךְ אֵל
רַם וְנֹשֵׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּמְלָכִים
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. בְּעוֹלְמוֹת שְׁבָרָא הָעוֹלָם
הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. כְּרַצוֹנוֹ וְכְרַצוֹן יִרְאִיו וְכְרַצוֹן
כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל. צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת
אֵלֹהֵי כָּל הַנְּפֹשׁוֹת. הַיּוֹשֵׁב בְּמַרְחָבֵי מְרוֹם
הַשּׁוֹכֵן בְּשָׁמַי שְׁמֵי קִדְּם. קִדְּשָׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת
וְקִדְּשָׁתוֹ עַל כֶּסֶף הַכְּבוֹד: וּבִכֵּן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ
בְּנוֹ ה' אֱלֹקֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי. וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר
חֲדָשׁ. כִּכְתוּב, שִׁירוּ לְאֱלֹקִים זְמִירוֹ שְׁמוֹ. סִלּוּ
לָרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת בֵּיה שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֶהוּ
עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֶל נוֹהוּ. כִּכְתוּב, כִּי עֵין בְּעֵין
יִרְאוּ בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן: וְנֹאמַר, וְנִגְלָה כְבוֹד ה' וְרָאוּ
כָּל בָּשָׂר יַחְדָּו. כִּי פִי ה' דִּבֶּר.

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ. וְלַעֲלוּבֵת נֶפֶשׁ
תּוֹשִׁיעַ וְתִשְׁמַח בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

שְׁמַחְנוּ ה' אֱלֹקֵינוּ בְּאַלְהֵיהוּ הַנְּבִיא עֲבָדְךָ
וּבְמַלְכוֹת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. בְּמַהֲרָה יָבוֹא וְיַגִּל
לְבָנוּ. עַל כֶּסֶף לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד
אַחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קִדְּשֶׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ
שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

הוֹשִׁעַ נָא אֶבֶן שְׁתֵּיה. בֵּית הַבְּחִירָה. גֹּרֶן אֲרֹנָן.
דְּבִיר הַמוֹצָנֵעַ. הַר הַמּוֹרִיָּה. וְהַר יִרְאֶה. זְבוּל
תְּפָאֲרֶתְךָ. חֲנֵה דָוִד. טוֹב הַלְּבָנוֹן. יִפֵּה נוֹף
מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ. כְּלִילַת יוֹפִי. לֵינֵת הַצֶּדֶק.
מְכוֹן לְשִׁבְתְּךָ. נוֹה שְׁאֲנָן. סִכַּת שְׁלֵם. עֲלִית
שְׁבֻטִים. פִּנַּת יִקְרָת. צִיּוֹן הַמְּצִינֵת. קִדְּשׁ
הַקְּדָשִׁים. רְצוּף אַהֲבָה. שְׂכִינַת כְּבוֹדְךָ. תֵּל
תְּלִפְיוֹת. הוֹשִׁעַ נָא: אֲנִי נוֹה הוֹשִׁיעָה נָא.

אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ. תַּתֵּן אַחֲרֵי לַעֲמֶךָ.
תְּשִׁיב מִקְדָּשׁ לְתוֹכְנוּ. תְּרוֹמֵם הַר מְרוֹם הָרִים.
תִּקְוָם קֶרֶן גְּדוּעָה. תִּצְהִיר מַחֲשָׁכֵי אוּיֵי. תִּפְאֵר
יּוֹשֶׁבֵת בְּדָד. תַּעֲטֶה בָּהּ מְלוּכָה לְבִדְךָ. תִּסִּיר
חֲרָפָה מֵעִיר. תִּנְעֵר זְדִים מִזְבוּלְךָ. תִּמְצִיא
צְדָקָה לְעִדְתְּךָ. תִּלְבַּב אֶת רַעֲיִתְךָ. תִּכְרַת לָהּ
בְּרִית חֲדָשָׁה. תִּיקַר נֶפֶשׁהּ בְּעֵינֶיהָ. תִּטְהַרְנָה
בְּמִים טְהוֹרִים. תִּחַנְנֶה בְּעִיר חֲנָה דָּוִד. תִּזְקֶךָ
קוֹמַת תְּמָרָה. תוֹדִיעַ לְכָל אַהֲבָתְנוּ. תַּהֲלֶךְ
בְּקֶרֶב מַחְנוֹתֵינוּ. תִּדְרֹשׁ גְּאֻלָּה לְגִלוֹתְנוּ. תִּגְלֶה
קֶץ לְקִנּוּתְנוּ. תִּבּוֹא מַהֲרָה לְרַחֲמֵנוּ. תִּאֲמִירְנוּ
לָךְ וְנִאֲמִירְךָ לְנוּ.

אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ: תֹּאמַר לְמַחֹת
אֲשָׁמִינוּ. תִּבּוֹא לְחֲדָשׁ יָמֵינוּ. תִּגְלֶה שְׁנַת
שְׁלוֹמֵנוּ. תִּדְגִיל לְגִדְלֵךְ אֶת שְׁמֵנוּ. תַּהֲדִיף
מִהָדוֹם מִתְּקוּמֵינוּ. תוֹפִיעַ מְרוֹם לְרוֹמְמֵנוּ.
תִּזְכֹּר רַחֲמֶיךָ לְרַחֲמֵנוּ. תַּחֲיִישׁ מִנַּחֵם לְנַחֲמֵנוּ.
תִּטְהַר שְׁמִצַּת גִּוְיוֹנוּ. תִּיַּדַּע כִּי אַתָּה הוּא אֱלֹקֵינוּ.
. תִּכְפֹּר עוֹן זְדוֹנֵנוּ. תִּלְוֵי רֹאשׁ תַּתֵּן לַהֲחִינוּ.
תִּמְחַל עֲקֻשׁוֹת מְרִינוּ. תִּנְאֵם לְהַעֲצִים פְּרִינוּ.
תִּסְכִּית שְׁפִיכַת שִׁיחֵנוּ. תַּעֲנֶה עֵתֵךְ פִּצְחוֹנוּ.
תִּפְנֶה לְקוֹמֵם מִזְבְּחֵנוּ. תִּצְדִּיק נֵיב שְׁפָתֵינוּ.
תִּקְרַב קֶץ מְשִׁיחֵנוּ. תִּרְצֶה רֵיחַ נִיחוּחֵנוּ. תִּשׁוּבֵב
מִקְצוּוֹת נְדַחְנוּ. תִּתְמַכְנוּ וְכֹאזוֹר תִּדְבִּיקוּנוּ:

אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ: אוֹרֶךְ תִּזְרִיחַ לַחֲשֶׁכָה.
בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים תִּשׁוּב אֵלֶיךָ. גְּלֶה לָהּ יוֹם נֶקֶם
בְּלֵב. דְּבָרְךָ תִּשְׁלַח וְתִרְפָּאֵנוּ. הָאֵר פְּנוּיָה אֲלֵינוּ.
וְאֵל תִּשְׁכַּחְנוּ לְנֶצַח. זְכוֹת הַרְרֵי קִדְּם זָכֹר.
חֲטָאת נְעוּרִים אֵל תִּזְכֹּר. טְמֵאָה מֵעֲלֵינוּ תִּסִּיר.
יְדִידוֹת נֶפֶשְׁךָ אֵל תִּשְׁכַּח. כְּלוּלוֹת אַהֲבָתְנוּ
תִּזְכֹּר. לְכַתְּנוּ אַחֲרֶיךָ בְּמִדְּבָר. מְשַׁכְּנוּ וְנִרוּץ
אַחֲרֶיךָ. נַחְנוּ וְהִבִּיאֵנוּ אֶל חֲדָרֶיךָ. סַעֲדֵנוּ
וְסַמְכְנוּ וְנַחֲיָה. עַת כִּי תִשְׁמִיעֵנוּ קוֹלְךָ. פְּצֵנוּ
מִשְׁאוֹן גְּלִים. צוּלָה תִּחְרִיב בְּאַפְּךָ. קוֹמָה
בְּחֶרוֹנְךָ עַל גַּאִים. רוֹמָה עֲזָךְ וְרוֹמֵם שְׁפָלִים.

שבר זרוע רשע. תמלך לבדך בקוראי שמך.
תודיע לעין כל אמים. כי אין אלוה מבלעדך.
כי תביאנו להר קדשך. ותשמחנו בבית
מקדשך:

אלקינו ואלקי אבותינו: אפל אלמנה תאיר.
בהו בוכיה תבהיק. גיל גלמודה תגיש. דלך
דמעטה תדמים. הר השמם תהדר. ותשוב
ואליו תופיע. זהר זבולך תזריח. חדר חפתך
תחדש. טנף טמאתה תטהר. יפי יקרת
תיסדה. כדכד כבודה תכוננה. לאורה לאמים
תלוה. מלך מכבודך תמלאה. נצח נצחים
תנוססה. שבע שמחות תשביענה. ענן עשן
תעטרנה. פנת פתחיה תפאר. צדק צנועים
תצמיח. קמי קהליה תקיא. רגש רגלים תריץ:
שבטים שכחת תשובב. תקרא תשרק ותתקע.
כי תביאם להר קדשך. ותשמחם בבית
תפלתך:

“ציון מדבר היתה ירושלם שממה” בית
קדשנו ותפארתנו אשר הללך אבותינו היה
לשריפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה”.

מזמור לאסף אלקים באו גוים בנחלתך טמאו
את היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים:
נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים
בשר חסידך לחיתוֹ ארץ: שפכו דמם כמים
סביבות ירושלים ואין קובר: היינו חרפה
לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: עדמה ה'
תאנף לנצח תבער כמוֹ־אש קנאתך: שפך
חמתך אל־הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות
אשר בשמך לא קראו: כי אכל את־יעקב ואת־
נוהו השמו: אל־תזכר־לנו עונת ראשנים מהר
יקדמונו רחמיה כי דלוננו מאד: עזרנו אלקי
ישענו על־דבר כבוד־שמך והצילנו וכפר על־
חטאתינו למען שמך: למה יאמרו הגוים איה

אלקיהם יודע (בגיים) [בגוים] לעינינו נקמת
דמ־עבדיך השפוך: תבוא לפניך אנקת אסיר
כגדל זרועך הותר בני תמותה: והשב לשכנינו
שבעתים אל־חיקם חרפתם אשר חרפוך
אדני: ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך
לעולם לדור ודור נספר תהלתך.

תתננו לשם ולתהלה. תשיבנו אל החבל ואל
הנחלה. תרוממנו למעלה למעלה. תקבצנו
לבית התפלה. תציבנו כעץ על פלגי מים
שתולה. תפדנו מכל נגע ומחלה. תעטרנו
באהבה כלולה. תשמחנו בבית התפלה.
תנהלנו על מי מנוחות סלה. תמלאנו חכמה
ושכלה. תלבישנו עוז וגדלה. תכתירנו בכתר
כלולה. תישרנו בארח סלולה. תטענו ביושר
מסלה. תחננו ברחמים ובחמלה. תזכירנו בזיו
זאת עולה. תושיענו לקץ הגאלה. תהדרנו בזיו
המולה. תדביקנו כאזור חתולה. תגדלנו ביד
הגדולה. תביאנו לביתך ברנה וצהלה.
תאדרנו בישע וגילה. תאמצנו ברוח והצלה.
תלבבנו בבנין עירך כבתחלה. תעוררנו לציון
בשכלולה. תזכנו בנבנתה העיר על תלה.
תרביצנו בששון וגילה. הושע נא: תחזקנו
אלקי יעקב סלה. הושע נא:

הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם
ונשאים עד העולם: ויהיו דברי אלה אשר
התחננתי לפני ה' קרובים אל ה' אלקינו יומם
ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו
ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי
הארץ כי ה' הוא האלקים אין עוד

לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא ה' מעוז חיי ממי
אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי
ואיבי לי המה כשלו ונפלו: אם תחנה עלי
מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה

בזאת אני בוטח: אחת שאֵלתי מאת ה' אותה
אֶבְקֶשׁ שְׁבִתִי בְּבֵית ה' כֹּל יְמֵי לַחֲזוֹת בְּנַעַם
ה' וְלִבְקֹר בְּהִיכְלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִכַּה בְּיוֹם רָעָה
יִסְתַּרְנִי בְּסִתְרֵי אֱהָלוֹ בְּצוּר יְרוּמָמָנִי: וְעַתָּה יְרוּם
רֹאשִׁי עַל אֵיבֵי סְבִיבוֹתַי וְאַזְבַּחַהּ בְּאֱהָלוֹ זְבַחִי
תְּרוּעָה אֲשִׁירָה וְאַזְמַרְהָ לֵה': שָׁמַע ה' קוֹלִי
אֶקְרָא וְחֲנֹנִי וְעֲנֵנִי: לֵךְ אִמְרֵ לְבִי בְקִשׁוֹ פְּנֵי אֵת
פְּנֵיךָ ה' אֶבְקֶשׁ: אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי אֵל תִּט
בְּאֵף עֲבֹדְךָ עֲזַרְתִּי הֵייתָ אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל
תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וְה'
וְאַסְפְּנִי: הוֹרְנִי ה' דֶּרֶכְךָ וְנַחֲנִי בְּאַרְחֵ מִישׁוֹר
לְמַעַן שׁוֹרְרֵי: אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי כִּי קָמוּ בִי
עַדֵי שֶׁקֶר וַיִּפַּח חֲמָס: לֹאֵל הָאֲמָנְתִּי לְרֹאוֹת
בְּטוֹב ה' בְּאַרְץ חַיִּים: קוּהֵ אֵל ה' חֲזַק וַיֶּאֱמַץ
לְבָבְךָ וְקוּהֵ אֵל ה'.

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הִרְעִינִי לֵה' כָּל הָאָרֶץ: עֲבַדוּ אֵת
ה' בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לִפְנֵי בְּרִנְנָה: דַּעוּ כִּי ה' הוּא
אֱלֹקִים הוּא עֲשֵׂנוּ (וּלֵא) וְלוֹ אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצֹאן
מִרְעִיתוֹ: בְּאוֹ שִׁעְרֵיו בְּתוֹדָה חֲצַרְתִּיו בְּתֵהֵלָה
הוֹדוּ לוֹ בְּרִכּוֹ שְׁמוֹ: כִּי טוֹב ה' לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד
דֹר וָדֹר אֲמוֹנָתוֹ:

מִזְמוֹר לְדָוִד הִבּוֹ לֵה' בְּנֵי אֱלִים הִבּוֹ לֵה' כְּבוֹד
וְעַז: הִבּוֹ לֵה' כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲוּוּ לֵה' בְּהַדְרַת
קִדְשׁ: קוֹל ה' עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים ה'
עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל ה' בְּכַח קוֹל ה' בְּהַדְרַת: קוֹל
ה' שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר ה' אֵת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן:
וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׁרִין כְּמוֹ בֵן רֵאמִים:
קוֹל ה' חֲצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל ה' יַחֲלִיל מִדְּבַר
יַחֲלִיל ה' מִדְּבַר קִדְשׁ: קוֹל ה' יַחֲלִיל אֵילוֹת
וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרוֹת וּבְהִיכְלוֹ כָּלוּ אִמֵּר כְּבוֹד: ה'
לְמַבּוּל יֵשֵׁב וַיֵּשֶׁב ה' מֶלֶךְ לְעוֹלָם: ה' עַז לְעַמּוֹ
יִתֵן ה' יִבְרַךְ אֵת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

לְמַנְצַחַם עַל־הַגִּתִּית לְבְנֵי־קֶרַח מִזְמוֹר: מֵה־
יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ ה' צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְגַם־

כָּל־תָּה נִפְשֵׁי לַחֲצֵרוֹת ה' לְבִי וּבְשָׂרִי יִרְנְנוּ אֵל
אֱלֹהֵי: גַם־צִפּוֹר מִצְּאָה בֵּית וְדָרוֹר קָן לָהּ
אֲשֶׁר־שָׁתָה אֶפְרָחֶיהָ אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ ה' צְבָאוֹת
מִלְכֵי וְאֱלֹקֵי: אֲשֶׁר־יּוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ עוֹד יִהְלִלוּךָ
סֵלָה: אֲשֶׁר־יֵאָדָם עוֹדֵלוֹ בְּךָ מִסְּלוֹת בְּלִבָּבָם:
עֲבֹרִי בְּעַמְּךָ הַבְּכָא מִעַיִן וְשִׁיתוּהוּ גַם־בְּרִכּוֹת
יַעֲטָה מוֹרָה: יִלְכוּ מִחִיל אֶל־חִיל יִרְאֵה אֶל־
אֱלֹקִים בְּצִיּוֹן: ה' אֱלֹקִים צְבָאוֹת שְׁמַעָה תִּפְלְתִי
הָאֲזִינָה אֱלֹקֵי יַעֲקֹב סֵלָה: מִגִּנְנוּ רָאֵה אֱלֹקִים
וְהִבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי טוֹב־יוֹם בַּחֲצִירֶךָ מֵאֶלֶף
בַּחֲרָתִי הַסְּתוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹקֵי מִדּוֹר בְּאֱהָלֵי־
רָשָׁע: כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן ה' אֱלֹקִים חֹן וְכְבוֹד יִתֵּן ה'
לֹא יִמְנַע־טוֹב לְהִלְכִים בְּתַמִּים: ה' צְבָאוֹת
אֲשֶׁר־יֵאָדָם בְּטַח בְּךָ:

אֲתָה תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי־עַתָּה לְחַנְּנָה כִּי־בָא
מוֹעֵד: כִּי־רָצוּ עֲבַדְיָךְ אֶת־אֲבֹנֶיהָ וְאֶת־עַפְרָהּ
יַחֲנְנוּ: וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת־שֵׁם ה' וְכָל־מְלִכֵי הָאָרֶץ
אֶת־כְּבוֹדְךָ: כִּי־בָנָה ה' צִיּוֹן נִרְאָה בְּכְבוֹדוֹ.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ:
שְׁיַבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן
חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי
עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קִדְמוֹנוֹת: וְעַרְבָה לֵה' מִנְחַת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קִדְמוֹנוֹת